

Telegraful Român

Abonamentii:

Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Preții inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Generalul Moșoiu

Incanjurat de statul său major fiul Ardealului generalul Moșoiu, generalisimul trupelor din Transilvania în docuții de aclamări sincere a miilor de Români, sfințiți de svornul blând și sârbătoresc al cîpotoleur, a intrat ieri în Sibiu.

De numele său legendar se leaga glorioasele lupte date în jurul Sibiului acum doi ani. Atunci colonelul Moșoiu, comandant al unei brigăzi de infanterie, a trecut ca julerul munții, înscrind luminoase pagini de glorie românească, și băgând proază în dusmanul care să topea în fața viteazului comandant.

Munții Negovanului, Veștenul, Sadul, Rășinari, Poplaca, sunt martori vitejilor și glorioaselor taște de arme ale ostașilor lui. La Orlat însuși Falkenhain, faimosul general german a rămas uluit de vitejia ostașilor români conduși de marele erou Moșoiu și a dat cunoscutul ordin de zi din 10 Septembrie 1916 laudând fără rezervă eroismul lui.

Fiul Ardealului Moșoiu a fost zidul de care toldeaua s'a prăbușit năvala furioasă a diviziilor nemțești. Iar când luptele ajunseră să se deie pe creștel munților, tot Moșoiu a fost acela care cu braț de oțel a stavilit puzhoii oștirilor de sângieri ale kaiserului. Muntele Robu, munții Călb, Omul de Peatră, Carbanariul, Ferișan, Polana Spinului, Spinal unde a căzut în luptă însuși prințul Henric de Bavaria și unde cu câteva mi de ostași colonelul Moșoiu, a finit timp de două luni de zile pept numeroaselor divizii nemțești, rămân pentru vece locuri sfințe, locuri de biruință. Aici s'au pricinuit cele mai groznic și cele mai sângeroase pierderi pentru dusman.

Cine a văzut pe colonelul Moșoiu în vârtelul luptelor, nu va putea uita nici odată pe arhanghelul, cum îl numeau ostașii. — care înfruntând moartea lupta cot la cot cu soldații în tranșee, deși era comandant de divizie.

Nemulul nostru românesc de pe acestea plauri i a din față deosebitul noroc ca în Ardeal, din finuțurile Branului, să se ridice marele erou, și banul Dumnezeu a sădit în pieptul acestui viteaz toate simțămîntele, tot sufletul nemulului românesc.

Prin brațul lui de fer loveau Români Ardeleni, dând lovitură de cumplită mînie, mînie pornită din adăncul sufletului lor ars de nelegiuiri și jărădelegi dusmanului de veacuri.

Mai pe urmă în vara anului 1917, când trupașul general Makensen porni să calce în picioare armata română s'a isbit în munții Vrancei de acelaș erou, și Răchitișul, și frumoasa vale a Susiție a fost mormântul hoardelor teutone rapuse de viteaza divizie a generalului Moșoiu.

Maiestatea Sa Regele Ferdinand,

Regele tuturor Românilor, cel mai viteaz dintre regi, a cunoscut apțiitudinea acestui fiu al Ardealului și i-a încredințat comanda tuturor trupelor, cari vin să ne mîntuie să desrobească toate olaturile locuite de Români. Nici un petec de pământ românesc nu va fi scăpat din vedere. Acesta e dorul sfînt, porunca firii românești și a marelui ei Stăpînitor.

Ce mărire mai grăitoare că Regele nostru ne iubiește, că ne cunoaște dorurile, de cât aceasta, dîndu-ne de comandant suprem pe acela, care-i mîndria Ardealului, și care, prin fațete

eroice, a știut să înalțe la atîta glorie numele de Român Ardelean.

Te fericim, vîstar al nostru care prin fațete tale Te ai făcut mîndria noastră Chezoșia dragostei noastre nefătărite și admirației adînci, o face, o Generale! miile de glasuri ale Românilor veniți de pretulundinea, iar numele tău celuilui în nesfârșitele urale este prinsoal inimii noastre plină de recunoștință.

Fie preta mării numele Tău dintre noi Te-ai ridicat, ești, și vei fi veșnic al nostru! Un Ardelean.

Intrarea în Sibiu a generalului MOȘOIU, generalisimul armatei române din Ardeal

Infrigurarea fiorilor de fericire ce-rează stăpînește Sibiul Românilor. Sufletul tuturor arde în pară neobisnuită cu lucrul dumnezeiești. Chemarea inimii, a inimii românești deslătuită din obezile tirane, a strîns întreg cuprinsul să întimpe pe marele și izbăvitorul fiu al Ardealului, pe generalul Moșoiu, trimis de marele Rege Ferdinand al tuturor Românilor, trimis să ia în veșnică stăpînire moștenirea străbună.

Vestea sosirii Lui a fulgerat orașul încă de ieri. O furnicare nervoasă de oameni pripiți stăpînește toate ulițele. Se fac pregătiri pentru o primire de mîntuitor, pentru primirea strălucită a aceluia, care a făcut cu vitejii săi ostași în câmpia Sibiului Golgota jertfelor de sînge.

Marți pe la orele 11 glasul mare-iestru al telefonului vestește sosirea trenului în gară pe 12½.

Trupele românești aflătoare în Sibiu, conduse de maiorul V. Dimitriu (Vănturii 10), căpitanul M. Crucian (Ar. 4) și locotenentul Ilieșcu (Cav. 24) ies în finuțe de paradă și se postează în fața grăii. Plutonul de onoare al Legiunii române cu fanfara intră în gară unde așteaptă șeful apărării și siguranței publice Dr. St. C. Pop cu întreg statul major și întreg corpul ofițerilor de la Legiune.

La 12½ trenul impodobit cu flamura românească intră în gară. În așa vagonului apare figura maiestooasă a generalului de neam ardelenesc Moșoiu, cu privire sigură, stăpînit de demnitate romană și învaluit în lumina dragostei neprihănite de frate, de frate adevărat. Lumea îl întâmpină cu un potop de aclamări. Fanfara Legiunii române intonează imnul regel pe care-l ascultăm cu capetele descoperite.

Locotenentul Berestean, ofițerul de legătură sălăsluit mai de demult în Sibiu, face prezentarea militară, în urma căreia generalul Moșoiu

e primit de șeful apărării și siguranței publice Dr. St. C. Pop, cu o vorbire zicidă cum următoarele:

D-le general!

În numele neamului românesc, în numele tuturor Românilor din Ardeal, Bănăt și Țara ungurească, estaziți de însuflețire curată și de fericire necunoscută până acum, Vă zic din adăncul inimii: Bine ați venit!

V'am așteptat așa de mult, V'am așteptat de veacuri trudnice, dar lumea rea și mulțimea vrăjmașilor fără inimă V'au împiedecat cu uneltri viclene și meșteșuguri diavolești intrarea de izbândă.

Acum doi ani marele nostru Rege (trăiască, aplauze frenetice) și înțeleptul lui steticu au hotărât să inscrie cu sînge drepturile noastre de veacuri asupra pământului strămoșesc.

Și ați venit! A trebuit însă să faceți și voi Golgota jertfelor de sînge a neamurilor. Munții și colinele, câmpiile și văile Ardealului au cerut să fie impodobite cu florile sîngelui, răurile și izvoarele și Oltaul nost' bătrînal să și imbujoreze undele cu sînge românesc. Da, toate au cerut multe jertfe dureroase.

Și iarși oarba brutalitate a trebuit să zădărească avîntul vitejiei românești, pornirea atd de însuflețită, de măreață pentru înfăptuirea idealului, a visului nostru de aur.

Dar n'am desnădăjduit. Conștiința adevărată și brutalitatea n'are nici un drept de existență, a fost pururea vie în sufletele noastre. Știam, luminăți de credință că va sosi ceasul mare și sfînt al unirii noastre a tuturor. Și prăbușirea brutalității și a minciunii a urmat aducînd răsplătirea chinurilor și jertfelor noastre de veacuri.

Iată Turda vitează zace la picioarele marelui nostru rege Ferdinand și deasupra Clujului blăstămat fâlăiea mîrul tricolor românesc!

Veniți în numele marelui rege pentru a desăvîși opera noastră de biruință dela Alba Arhanghelului Mihai. Fiți bineveniți!

Trăiască marele nostru Rege, rege al tuturor Românilor! Trăiască Maiestatea Sa Regina Maria, superioară tuturor creașelor din lume, care prin dragostea Sa și dovotamentul Său față de neam și țară a devenit ingerul neamului românesc.

Trăiască armata glorioasă! Trăiască România mare!

După potopul de aplauze și aclamări, generalul Moșoiu cu fața scaldată în undele fericirii negrate și cu fiori de sfînta emoțiune în glas răspunde grînd cum asifel:

Români!

Înfiorat de sfînte emoțiuni pășesc în Sibiu în centrul acesta românesc, unde s'a lucrat atât de mult și atât de însuflețit pentru înfăptuirea idealului sfînt și mare al unirii tuturor Românilor.

Vin stăpînit de nestrămătuată voînță de a desăvîși și înveșnică fapturna măreață a visului de veacuri.

Vin hotărât să desrobeșc și să iau în stăpînire și cel mai mic sat locuit de suflet românesc. (Aplauze frenetice). Nu ne vom da în latură dela nici un sacrificiu pe care îl va cere România Mare, ună și nedespărțită. Este pentru mine îndoit de plăcut și mi-e inima plină de negrăită fericire că mi-a hărăzit Domnul să viu eu aici, unde am luptat acum doi ani pentru idealul înalt ce ne robește sufletele. Au fost multe și dureroase jertfe, dar n'am descurajat, căci am luptat pentru idei sublimite, ceea ni-a asigurat recunoștința și admirația lumii întregi.

Astăzi călăuziți de aceleași poruri, de aceleași idealuri, venim întovărășiți de admirația aceasta căștigată cu jertfe de sînge. Venim în numele drepturilor omenești, a drepturilor de veacuri, în numele civilizațiunii care poruncește ca frații de un sînge să fie uniți sub o singură stăpînire națională. (Aplușe; trăiască generalul Moșoiu!)

Vin dela București și Vă aduc salutul marelui nostru Rege Ferdinand, al Regelui tuturor Românilor, cu promisiunea că toate dorințele Voastre se vor împlini.

Trăiască marele nostru Rege Ferdinand!

Trăiască Maiestatea Sa Regina Maria!

Trăiască România mare!

Vorbele din urmă au fost acoperite de un adevărat potop de aplauze și aclamări aduse la adresa Casei Domnitore.

Fanfara Legiunii cîntă «Destepă-tă-te Romăne», în sunetele căreia se face ieșirea în piața din fața grăii unde viteazul general trece în revista

† Octavian Petrovici

Ciuj, 19 Decembrie 1918.

In senatul national roman din Ciuj, in sala mare, eram adunati cu toții la o dină de obișnuită. O, cu cât țel și truda s'a mutat în Ciuj, și noastre, bătrân dela primele zile și până azi! Și cu toți eram adăncii în micile și marile probleme ale zilelor de aur, și afără ziua își luă rămas bun dela soare... Amurgă... In sălile de alături bătea telefonul... Intrau curierii noștri, și într'un cabinet uriaș de afaceri se dădeau clipele...

Deodată ni se suspendă deșina. De pe stradă se aud urlete... le recunoaștem. Sânt urletele oamenilor lipsiți de suflet... Ordonanța întră agitată: «Domnilor! Săcior v'ă să ne arunce în aer... ne împușcă!... Și răsună deodată strada de pocnete de armă, acompaniate de muzica mitralerei. Fumul de rășoi să ridică până la tavan... Oeamurile sparte cad în fața-ne... In jos, la trepte luptă.

Și repetăm cu toții: luptă! Se luptă în jos românii cu scăuii. Și noi, adunși în sala de consiliu, desarmați, cu probleme noastre, și în stradă scăuii gata să ne ucidă... «Vaiha! putoși! Vă gătim pe toți!... Și plouă gioantele... Și fetele dela telefon fug și se ascund... Dela cine am cere ajutor?

Scăuii! Și românșii noștri, în curtea Senatului, se apără nelăspânțanți!

Afară sunt de belabici, în curtea noastră doar căjva garășii români... Și deodată se liniștește strada.

Scăuii cu fugii. Pe stradă însă ni a rămas un mort... Și este al nostru, un copil cu ochii visători, o viață fragedă ca o fragă. Eră unu dintre camarazii noștri, înamorat de răvasul românesc, un mugur pe copacul latin. Eră feciorul preotului din Torcaș mic... Ucis în ziua mare pe stradă, sfârțicat de bușe omenescă, și sângele lui cald aburește... O, vino, și te încalzește la para lui, urmaș săbatic al huiunilor! Ce i-a greșit oare copilul nevoințat? Poate ochii i s'au fost frumozși?

Și s'au întrecuț în binele. Se aprindu-se felinarele și cete de oameni treceau pe lângă cadavru și doar fetele de școala îl compătimeau numai... Și tremurând și palid, i-am recunoscut, căi l'aram meu... Înainte de a-l ucid, scăuii l'aram meu... Pe stradă, venă fluierând... Și vesel și mândru, așteptând po «frații de dincolo», gându s'a glontește scăuiun?

— Dă-mi o țigaretă!

Și i-am dat și a fumat-o.

Și tu Octaviane nu vei vedea niciodată pe frații tăi venind dela Turda noastră...

... In saalele Senatului national roman din Ciuj sună și azi telefonul, și vin și se duc îndănciți, veseli, neobosiți muncitori ai vșului îndepănt.

Și șirind la birou aceste rânduri, parcă își punu mâna pe umărul meu Octavian:

— Ce scrii, Emile iubite?

Și o lacrimă îi răspunde:

— Necrologul tău scriu.

Octavian Petrovici... a trăit 160 ani...

a fost iu de preot și student la liceu...

19 Decembrie... 1918... în fața Senatului...

român din Ciuj... în secolul al XX-lea...

Fau omorât ungrui.

Emil Isac.

Aviz

Se aduce la cunoștința elevilor seminarialii din ambele secțiuni, că conform decizului Preaven. Consistor arhiedezcan, lecțiile interupte se vor continua la 8/21 Ianuarie 1919.

Se observă totodată, că deoarece între împrejurările dele celor mai mulți elevi li sau instrăinat hainele din duapuri și dormitorii, să vină provăzuți cu albituri și haine de pat.

Sibiu, 12/25 Decembrie 1918.

Direcțiunea.

Dorobanții în Ciuj

Trupele române au ocupat Lumi Ciujul. Nu s'a produs, cu acest prilej, nici un incident.

Congresul inginerilor români

(Urmas)

Președintele I. F. Negruțiu, mulțumind vorbitorilor propune, iar congresul hotărăște ca vorbele acestea să se tipărească în ualele congresului.

Inginerul V. Vlad arată pe larg situația actuală a chestiunilor tehnice și a marilor probleme în viitor, pe când inginerul A. Săcu devosătie tema rolul inginerului în viața statului.

Congresul se constituie în 9 secții de specialitate: pentru a studia chestiunile și a face propuneri de muncă pentru viitor:

Hotărâri luate pe temeiul lucrurilor secțiilor sunt următoarele:

1. S'a purtut Consiliul Dirigint esteșit turea unu broiur tehnice superior complex din bărbați cei mai experți pentru liquidarea afacerilor tehnice de sub guvernământul vechiu.

2. S'a purtut înființarea de cursuri pentru complinirea acelor oficianți de naționalitate străină, cărți și-ar părăsi posturile.

3. Fiecare secție a elaborat un plan de servicii pentru întreprinderi și are în privește uzinele, oficiile și stabilimentele de pe teritoriul nostru, înănd cont de pre-gătirile și specializările singuritorilor ingineri.

4. Secția de căi ferate a arătat pe unde și pe ce să se construiască căi ferate noi, ca acestea să se desfacă de sistem de gravitație către Budapesta într'un sistem ce grăvește peste Carpații la Odesa, Constanța și la Dunărea navigată. S'a mai propus linii ferate periferice peste părțile sălăgite, bihorene liia - Lugoj - Orșova, apoi căi ferate economice, funiculare etc.

5. Transferarea oficianților tehnici de pe teritoriul străin pe teritoriul românesc prin schimb.

6. In afacerile de poșta, telegraf, căi ferate și a ajungă în timpul cel mai scurt la unificarea cu organizația întregii Români, în care scop să se trimită comisiunii la forurile competente din București.

7. Să se exploateze cât mai grabnic forțele hidrolice, cari vor forma monopol de stat, în vederea absolut automatice. An de an se pierde 1/2 miliard venit erarial prin faptul că puterea hidrolica pe care o avem în valoare 800,000 cai se scurge de geaba.

8. In urma abundenței și efinității de energie electrică se produce electricitate, trenurilor, a tuturor fabricilor, Introducerea electrică la fiecare atelier și fiecare casă.

9. Se fac propuneri concrete pentru executarea tehnică a reformei agrare. Lucrările pregătitoare să se înceapă încă acum, ca la primăvară să se înceapă parclarea propriu zisă a celei 740 mii hectare.

10. Consiliul dirigint să recunoască că părțile noastre deluroase și muntoase sunt menite să devină provincii industriale ale României mari și în consecință să facă legile și dispozițiile de lipsă ca industria noastră să fie sprințată cu toate mijloacele posibile.

11. Se cere înființarea de școli industriale și naționalizare celor existente.

12. Se cere sprințarea industriei de casă.

13. Capitalele străine, cari pornesc către ținuturile noastre să fie selecționate.

14. Industriășii să fie scuții de serviciul militar.

15. Muncitorii să se asigure părți din venițele curate ale întreprinderilor.

16. Întreprinderile străine să fie puse sub controla Reuniunii Tehnicilor Români, împunându-se să angajeze cel puțin 50% funcționari și muncitori români. In aceste întreprinderi să fie angajat atât statul, cât și Români ca persoane private prin capitalele lor.

17. Pentru sprințarea întreprinderilor români să se înființeze o bancă industrială în stil mare, care să servescă prin împrumuturile pe întreprinzătorii noștri viații.

18. In economia de lemne să se introducă în viață metodele de înțelțare industriale însemnate pentru a zidi fabrici de parchete, mobile, ferestre, fabrici de buși, stabilimente de destilații chimice și de cărbuni de lemn. Sistemul vechiu al exploatării fără considerate să fie sistat.

19. Deoarece 80% a mineilor și stabilimentelor aparținătoare statului discompus, sunt pe teritoriul nostru, se cere cea mai mare severitate la liquidarea propriu zisă.

20. Deoarece strările cunoscute de cărbuni ne dau o cantitate medie numai cam pe 230 ani, via trebuie să se cruje cu cărbuni și va trebui să se exploateze gazele pământene în Ardeal la ocazia de monopol. Monopolizarea să se facă cu ocazia liquidării.

21. Luarea sub monopol a fierului și manganului încă necondiționat de lipsă, deoarece cantitățile cunoscute ne dau piața numai pe 120 ani. Tot astfel și aluminului via trebuie să forneze monopolul statului.

22. Exploatarea metalelor nobile să se facă prin participarea capitalului.

23. Se cere transformarea Școalei de Poduri și Șosele din București în o politehnică cu toate ramurile și anume cea de silvanistică, montanistică, chemie, arhitectură, electrotehnică și inginerie. Statul să dea burse ținimii pentru universități și uzine din străintate.

24. Se înființază «Reuniunea Tehnicilor Români» cu sediul în Sibiu, pe seama inginerilor diplomați și pentru cei în aplicație, pentru întreprinzători, oficianți tehnici și pentru suboficieri de poșta telegraf și căi ferate.

25. Se va edă o revistă a «Reuniunii Tehnicilor Români» și se vor tipări manuale, cărți etc.

Membrii ai «Biroului tehnic superior» instituit la propunerea șefii resortului comunicației au fost aleși de Congres:

La căi ferate: L. Bohățel, suplent L. Marinescu;

la silvanistică: M. Iltu, suplent Baia

la montanistică: V. Lazar, suplent Ioan

la mecanică: C. Mesaroșiu, suplent

Silviu Cristea;

la ape: R. Oprean, suplent Stan Vi-

drighin;

la poșta și telegraf: Aug. Maior, su-

plent Dr. Victor Pocoi;

la parclări: A. Stoia, suplent Laurian

Giurgiu;

la statistică: I. F. Negruțiu.

Membri ordinari ai Comitetului dirigint de Congres au fost aleși cu mandat pe un an: d-nii Ioan F. Negruțiu, Mihail Iltu, Rudolf Oprean, Vasile Lăzăr, Victor Tordășian și I. Victor Vlad; membri supliți d-nii L. Bohățel, Olteanu, Zeicu și Gorun, iar secretar I. Victor Vlad.

Știrile zilei

† Octavian Petrovici. Consiliul national din Ciuj sună cu intristare trecerea la cele eterne a tânărului valoros Octavian Petrovici, student la liceu. Unul din gioantele dușmane, s'au întrecuț clădiri Senatului român din Ciuj, amândoi o viață plăpândă și a făcut din copilul fraged un marit al cauzei românești. Toată suflarea românească aderează cu durerea celor ce pierd o speranță viitoare în persoana modestului student, care dela întâlțele zilele muncii în Senatului National Român din Ciuj, a conștat cu răvnă și entuziasm cu soții săi mai bătrâni. Înmemoriațarea se va face cu onoriu militare la 21 Decembrie n. la 2 ore p. m. după ritul bisericii ortodoxe române, din capela mortuară a spitalului. In aceeași zi, la rămăteș-curaș nurele în cartier-neamului Ciuj, la 20 Decembrie n. 1918.

Consiliul National din Ciuj.

Dint'un ziar francez. In ziarul parisian Le Petit Journal citim următoarele: Di Clemenceau, întors dela Londra zelește arestarea a fost întreprins de un grup de infirmieri dela Crucea Roșie. Una dintre ele, doșora Caoran iesind din grup i-a oferit un buchet de roze zicând: «Acesta v'le dăm, pentru că ni-ai redat Al-salia și Lorena.» Și doșora, după aceasta, sărănit spre domnul preșident al consiliului li sărănit pe amândoi obr-ii. Di Clemenceau a luat fiorle a mulțumii tinerii domnișoare și i-a răspuns, că regretă a nu putea reda zicind căte-o Alaisie și Lorena, când li se aduce omagiul atât de amabile. Mulțimea adunată la gară a aclamat viu pe di Clemenceau.

Acelea ziar scrie despre unirea Ardealului cu România următoarele: Comitetul national roman din Transilvania, Bă nat, Crisana și Maramureș a proclamat unirea provinciilor române cu regatul României. Drapelel roman înălțate pe toate edificiile publice, entuziasmul nu se poate descrie. Oamenii plâng și se îmbrășază în strazi. Vechi le colonii sășeti transilvănene, care în cursul veacurilor au îndurat suferințele alătură românilor, iau parte din toată inima la ziua de bucurie.

Aviz. Consiliul dirigint, resortul ar-matei și siguranței publice caată 2 (doi) litografiș. Respectiv să se anunețe în strada S.Șehus Nr. 6 la biroul central.

La Londra și în Italia! Joi în 26 Decembrie n. după amiază: soșetele Preșidentului Wilson la Londra unde va sta până la ultima zi d'n Decembrie, și în Ianuarie 1919 Preșidentul va vizita Italia.

Ajunare ungrăreșă. Duminică s'au intrunit, fără să li se pună piedeci, căteva sute de oameni la Ciuj pentru a se pronunța cu raport la «integrare» și «uni-tățe». Ci cărți ar fi fost de față aproape 70 mii de ungrizi, ba și cățiva armeni, șvabi, sași și socialiști români (?!). Cu toate acestea, afară de profesorul (I) Apăthy și Vinze, nu se pomeniște nici un nume.

Ministru. In locul ministrului maghiar de culte și instrucție publică Martin Lovász care s'a retras, este vorba să fie numit Apăthy dela Ciuj. Apăthy ministru al școalei dincolo de «linia demarcațională» și numai acolo, va primi un teren de lucrare mai potrivit, decât a avut până acum.

Aviz. In săptămâna aceasta, adecă din 22 până în 28 Dec. n. se ție serviciu de noaptea în farmacia Carol Mil-lor la «Voluntar necru» în Sibiu, Piața-mare »Nr. 10, în palatul Brukenthal.

La darurile de Crăciun ce se vor îm-părți între sărăcii Reuniunii meseriașilor sibiieni, au binevoit a dăvi:

- 1. Dr. Vas. Dan de Apșa, adv. Cor. 10.—
- 2. Măestrel pantof, Emil Vintiiu cu parțelul împlinirii unui an dela moartea fecel sale
- Emilia „ „ „ 20.—
- 3. Ioan Sucu, măie-tru cismar „ „ „ 20.—
- și soția sa Elisaveta „ „ „ 10.—
- 4. Iuliu Greșu „ „ „ 100.—
- 5. Ioan Fanea, notari penz. în memoria învățătorului Ț. Nic. Săcarea (Tălmăce) „ „ „ 5.—
- 6. Locot. Marcel Jurca „ „ „ 10.—
- 7. Firma comercială I. B. Mis-selbacher „ „ „ 30.—
- 8. Cetele Ucenic, măieștru cismar „ „ „ 100.—

Suma Cor. 385.—

Mulțumind pentru priinos, se roagă pentru daruri: Vic. Tordășian, preșident.

Aviz. Secția propagandei nationale s'a îngrjiț și apără în curând Colecția de cantece nationale. Publicațiunea se fac în broșuri separate.

- 1. Cantece nationale pentru 2 voci (școlari) „ „ „ Prețul C. 12
- 2. Cantece nationale pentru cor de bărbați „ „ „ „ 10
- 3. Cantece nationale pentru cor mixt „ „ „ „ 12
- Cheltuiuala cu poșta e subînțeleasă în preț. Broșurile sânt în lucrare și apar în termen de 2—3 săptămâni. Fiecare comunită română să grăbească ale comanda, trimi-tând prețul pe adresă: Dr. Ioan Sucu, Sibiu strada Cisnădiei Nr. 4 etaj I. Nr. 46. Venitul curat al acestei întreprinderi este menit pentru augmentarea «Fondului pentru propaganda românească». Sibiu, 18 Dec. 1918. Secția Propagandei Nationale.

NB. Organele de publicitate nationale sânt rugate a publica acest aviz.

Teatre în Sibiu

Cinematograf Orășului. Piața Hermann. Directoară: D-na M. Scholless.

Miercuri și Joi Jocheul morții, dramă senzatională din viața artiștilor, în 5 acte.

Vineri și Sămbătă: Omul electric, dramă detectivă în 5 acte.

Duminică și Luni: Familia blestemată, mare dramă în 5 acte.

In fiecare seară se dau frumoase suplimente.

Zinic cele mai interesante programe. Inceptual la 6 1/2 ore seara.

Cinematograf Apollo. Strada Schevici Directoară: Dna Emil Toth.

Miercuri: Calea norocului dramă în 3 acte.

Joi: Mister etern, dramă în 4 acte. Inceptual la: 7 ore seara.

La librăria arhiedezcană se află de vânzare două steaguri treicolor national roman.

